

Tárgy:

A Váci Járásbíróság 6. B 68/2016/14. sorszámu, és a Budapest Környéki Törvényszék 3. Bf. 649/2017/13. sorszámu - 2018. április 20. napján jogerős - végzése kapcsán a büntető eljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 868.§ (1) bekezdésének a „A magánvádló felülvizsgálati indítványt nem terjeszthet elő” szövegrésze Alaptörvény ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panasz kiegészítése

Dr. Bitskey Botond úrnak,
főtitkár

Alkotmánybíróság

1535 Budapest

Pf: 773

Tisztelt Főtitkár úr!

1) A Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda (

[Redacted text block]

u. 13.) terhelttel szemben indult büntető eljárásban

- a Váci Járásbíróság 6. B. 68/2016/14 sorszámu – bizonyítottság hiánya miatti - felmentő ítélete (I/2. irat) és
- a magánvádlónak a terhelt terhére történő fellebbezése alapján eljáró Budapest Környéki Törvényszék 3. Bf. 649/2017/13. sorszámu végzése (I/5. irat) tekintetében az

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 26.§-ának (1) bekezdése alapján a Be. 784.§ (1) bekezdése törvényi rendelkezés megsemmisítése, valamint az Abtv. 27.§-a alapján a fenti bírósági határozatok megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panasz kapcsán

a IV-1371/-3/2018. számú, 2018. október 30. napján kelt felhívásában foglaltakra tekintettel az alábbi

alkotmányjogi panasz kiegészítését

terjeszti elő.

Főtitkár úr az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (Abtv.) 52.§ (1) és (1b) bekezdésére utalással felhívásában megjelölte, hogy az „*indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia.*” A kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli – többek között – azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést, az Alaptörvény megsértett rendelkezését, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, és kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére.

Ráirányította a figyelmet arra, hogy az Abtv. 27.§-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alap-törvényellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy akkor fordulhat alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó alaptörvényben biztosított jogát sérti és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy a jogorvoslati jog nincs számára biztosítva. Megjegyezte, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz akkor fordulhat az egyedi ügyben érintett személy, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, a jogorvoslati jogait már kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

A felhívás szerint a beadvány nem tartalmaz kellő alkotmányjogi szempontú indokolást arra nézve, hogy a támadott döntések és jogszabályi rendelkezések az indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogát mennyiben és miért sértik.

Az Abtv. 26. § (1) bekezdése alkalmazása kapcsán rámutatott arra, hogy csak olyan jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérheti az **Alkotmánybíróságtól, amelyet a támadott bírósági döntések meghozatala során a bíróságok alkalmaztak.**

Utalt arra, hogy az Alaptörvény R) cikk és 28 cikk az indítványozó számára nem biztosít jogot, így ezen rendelkezésekre való hivatkozás az alkotmányjogi panaszban nem lehetséges.

I. A Be. 868. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Be. 784.§ (1) bekezdése Alaptörvény ellenessége

2) Indítványozó az indítványkiegészítő-beadványának ebben a részében a – a jogerős bírósági döntésre tekintettel - a Be. 784.§ (1) bekezdésében foglalt „**A magánvádló felülvizsgálati indítványt nem terjeszthet elő**” törvényi szövegrész megsemmisítésének alkotmányjogi indokait terjeszti elő.

Indítványozó a 2018. július 31-én kelt alkotmányjogi panasz indítványában **a Be. 868.§ (1) bekezdése törvényi rendelkezés megsemmisítését kérte**, arra hivatkozással, hogy a jogerős bírósági döntés és a felülvizsgálati kérelem kizártsága sérti az indítványozónak

- az emberi méltósághoz való jogát (II. cikk)
- a diszkrimináció tilalmához való jogát [XV. cikk (2) bekezdés],
- a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogát és jogorvoslathoz való jogát [XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés]

Az indítványozó az indítvánnyal összefüggésben megjelölte, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján terjeszti elő az indítványát, az alaptörvény-ellenesség tekintetében pedig megjelölte - mivel az indítvány az Abtv. 27 §-a értelmében büntetőbírósági határozat megsemmisítésére is irányul - az Alaptörvény I. cikk, II. cikk, VI. cikk (1)-(2) bekezdését, a XIII. cikk (1)-(2) bekezdését, a XV. cikk (1)-(2) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.

3) Indítványozó úgy véli, hogy az Alaptörvény-ellenesnek vélt, tiltó szabályokat tartalmazó jogszabályi rendelkezések megsemmisítése iránti alkotmányjogi panasz eljárást nem kell, hogy megelőzze ún. „*lar't pour lar't*” eljárás, csak azon öncélúsági okból, hogy a bíróság a Be. törvényi rendelkezés alapján utasítsa el a magánvádló felülvizsgálati indítványát. Tekintve, hogy a magánvádló sem a vádlott javára, sem terhére nem nyújthat be felülvizsgálati indítványt.

A magánvádlónak ez a felülvizsgálati indítvány kizárása kapcsán tett „*kiskorúsítása*” sérti a magánvádló emberi méltóságát.

Hiszen alkotmányjogilag értékelhető és értelmezhető indoka ugyanis az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése alapján - más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával – a korlátozásnak nincs.

A tisztességes bírósági tárgyaláshoz való alapvető jogot a felülvizsgálati indítványt kizáró törvényi rendelkezés azért sérti, mert a II. fokon eljáró bíróság már akár „*bármilyen döntést*” hozhat az ügyben, mert nem kell tartania attól, hogy a büntetőjogi főkérdésben az általa hozott határozat indítvánnyal támadható lesz. Ez alkalmas a bíróság részéről a nem kellő, az Alaptörvény 28. cikkében foglalt döntési kötelezettség alóli kivonására, a döntésnél a kellő megalapozottság és figyelem mellőzésére.

Mindez azt sugallja, hogy a magánvádas eljárásban nem bír olyan súllyal a pártatlanság és tisztességes eljárás érvényre juttatása, mint a közvádas büntető ügyekben.

Alapvető alkotmányossági kérdésként merül így fel az, hogy a törvény a jogalanyok között tesz indokolatlan különbséget a törvényhozó a magánvádló felülvizsgálati indítványának kizárásával. Ily módon azokat a sértetti jogalanyokat, amelyek a magánvádas eljárásban magukat képviselik, ezen jogorvoslat kizárásával háttérbe szorítják azokhoz képest, akikkel szemben az állam büntető jogi igényét az ügyész érvényesíti, és az ügyész emel vádat.

Ennek azért nincs ésszerű indoka, mert mindkét esetben a jogalany hátrányt szenved – mint ahogy a büntető bíróság előtt egyrészt a magánvádlónak (képviselőjének) nincs szakmai presztízse, továbbá nem érvényesítheti a bizonyítás körében az ügyészt megillető jogokat, továbbá még a felülvizsgálati indítvány kizárásával is sújtva van.

A felülvizsgálati indítvány kizárása a magánvádas eljárásból az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglalt diszkriminációs jogsértésnek tekintendő.

A felek között (azaz a büntetőügy sértettjei) között ugyanis nem lehet megkülönböztetést tenni, az egyéb helyzet miatt. Jelen esetben az egyéb helyzet az a tény, hogy az eljárás magánvádas eljárásban vagy közvádas eljárásban folyik: és így a vádat a magánvádló vagy az ügyész képviseli.

4) Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1)-(7) bekezdésében foglalt alapjogok sérelmét indítványozó az **Alkotmánybíróság IV/1175/2016. AB** határozat [24]-[37] pontjaiban foglaltak szerint látja megvalósultnak.

E tekintetben a magánvád is pótmagánvádhoz való hasonlóságokat mutat, sőt a pótmagánvádhoz képest az ügyészséget a magánvád esetében teljesebb vádképviselési jogosultságok illetik meg, mivel a magánvádas eljárásban a vádképviselést bármikor átveheti, míg a pótmagánvád esetében ez nem áll fenn.

Az Alkotmánybíróság ezen határozatában hangsúlyozta, miszerint „*Kapcsolódó gyakorlatában hangsúlyozta, hogy a pótmagánvád jogintézménye a vádkorrektívumok rendszeréhez tartozik. A büntetőigény érvényesítésének olyan eszköze, amely az ügyész közvádlói monopóliumának gyakorlása eredményeként bizonyos, a sértetteket hátrányosan érintő következmények kiküszöbölésére szolgálhat. Abban a körben ugyanakkor, amelyben a jogalkotó a sértettet pótmagánvádlóként történő fellépését megengedi, mind a törvényi szabályozásnak, mind a jogintézmény alkalmazásának összhangban kell állnia az Alaptörvény rendelkezéseivel. Ezen összhang vizsgálata pedig az Alkotmánybíróság feladata.*”

Indítványozó úgy véli, hogy a magánvád alkalmazásának a jogintézménye nincs összhangban az Alaptörvény - indítványozó által megjelölt - rendelkezéseivel.

Indítványozó szerint nincs alkotmányos indoka a magánvád keresetében a felülvizsgálati indítvány magánvádló részéről történő előterjeszthetősége kizárásának.

A magánvád esetében a felülvizsgálati indítvány kizárása sérti az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglalt más alapvető jog érvényesülését, az arányosságot.

A magánvád esetében a felülvizsgálati indítvány kizárását sérti az I. cikkben az állam jogvédelmi kötelezettsége. A magánvád ugyanis a testi sértés, becsület, emberi méltóság területét érinti, amelyek a „Szabadság és felelősség” részben foglalt alapvető jogok körébe tartoznak. Így ha az állam átengedi a büntető jogi igény érvényesítését (feltételesen) egyes bűncselekmények üldözése tekintetében a magánvádlónak, indítványozó véleménye szerint nem zárhatja ki, az ehhez szorosan kapcsolódó (rendkívüli) jogorvoslati jogot a sértettet megillető jogok köréből.

Mindezekből az érvekből indítványozó szerint az alábbi alkotmányos kérdések következnek:

- az alapvető jogot sértő törvényi rendelkezés abban az esetben is támadható az **Alaptörvény I. cikk alapján** – a bíróság (mint állami szerv) alkotmányos alapjogokat mindenekelőtt védő feladata okából - alkotmányjogi panasszal, ha – jogkövető polgárként – **az indítványozó nem terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, amely amiatt került volna elutasításra, hogy a Be. 868.§ (1) bekezdése a felülvizsgálati indítványt a magánvádló részéről nem teszi lehetővé.**
- a magánvádlónak és az ügyésznek a felülvizsgálati indítványhoz való joga sérti az Alaptörvény **XV. cikk (2) bekezdését**, mert diszkriminatív abban a tekintetben, hogy a magánvádas eljárásban a sértettek körét – kellő és alapos alkotmányos indok hiányában, az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglalt tiltó szabály ellenére – a felülvizsgálati indítványból kizárja.
- a felülvizsgálati indítvány kizárása sérti az indítványozónak a **II. cikkben foglalt emberi méltósághoz** való jogát, mivel álláspontja szerint a **jogerős bírósági döntés az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmével - az indítványozó által felajánlott bizonyítási indítvány mellőzésével - meghozott felmentő ítéletre került sor.** A sértett, mint ember – akivel szemben, mint magánvádlóval szemben a könnyű testi sértés sérelme bekövetkezett, nem kerülhet hátrányosabb helyzetbe, mint akivel szemben - adott esetben - az ügyész a vádat képviseli (Pl. súlyos testi sértés kísérlete)

II. A büntető ügyben hozott érdemi jogerős bírósági döntés Alaptörvény-ellenessége

5) Indítványozó a 2018. július 31. napján kelt beadványa 18. pontjában részletesen kifejtette, hogy a jogerős bírósági döntést miért tartja az ott megjelölt

- az Alaptörvény I. cikkben foglalt alapvető jogok biztosításához való jogát,
 - az Alaptörvény II. cikkben foglalt emberi méltósághoz való jogát,
 - az Alaptörvény VI. cikk (1)-(2) bekezdésében foglalt, magánélet tiszteletben tartásához és személyes adatok védelméhez való jogát,
 - az Alaptörvény XV. cikk (1)-(2) bekezdésében foglalt törvény előtti egyenlőséghez és diszkriminációmentességhez való jogát;
 - az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jogát
- sértő Alaptörvény-ellenesség miatt megsemmisítendőnek.

Az indítványban kifejtett sérelmek alapvetően az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt, a tisztességes és időszerű bírósági tárgyaláshoz való joghoz, továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében védett, a fellebbezéshez, mint jogorvoslathoz való joghoz az eljáró bíróságok részéről elkövetett Alaptörvény-ellenességeket ismertették meg Tisztelt Alkotmánybírósággal.

6) Indítványozó erre tekintettel fenntartja az indítvány 18. pontjában kifejtetteket, kiemeli azonban, hogy ezek, a jogerős bírósági döntés megsemmisítését alátámasztó, Alaptörvény-ellenességet megalapozó körülmények a következők voltak:

a) **Az eljárás, a tárgyalás időszerűsége** tekintetében indítványozó utalt arra, hogy a 2012. december 27-ei vádlotti cselekmény miatt 2013. január 7.-e-i feljelentésre tekintettel a II. fokú bíróság **2018. április 20-ai II. fokú bírósági döntésig több mint 5 év telt el.** A büntető ügy bírósági eljárásban a Váci Járásbíróság a tárgyalást úgy tűzte ki és folytatta le, hogy a 6 hónapos tárgyalási időközött a bíróság megsértette, azonban az új bíró a tárgyalást - ennek ellenére - nem ismételte meg. [1998. évi XIX. törvény (r.Be.) 287.§ (3)-(4) bekezdés].

A feljelentésben szereplő több vádlott ügyét a bíróság indokolatlanul elkülönítette, így [redacted]
[redacted]
[redacted] ben - a vádlott-társ vallomásából „az egyetlen bizonyítékként értékelhető tanúvallomás.”

b) A **tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jog sérelmével** jártak, hogy a büntetőbíróság a tárgyalásról készült jegyzőkönyveket késve készítette el, azokat nem juttatta el a magánvádlóhoz, azokra magánvádló nem tudott észrevételt tenni, Hasonlóan a kellő időt nélkülözte más beadványok határidőben a magánvádló részére történő kézbesítése (fellebbezési tárgyaláson vádlott védekező irata). Indítványozó úgy véli, hogy mindez a magánvádló semmibe vételét jelentette a bírósági eljárás során, amely sérti a magánvádló emberi méltóságát.

A magánvádló büntető eljárásbeli jogait a bíróság figyelmen kívül hagyta, megakadályozta, hogy a magánvádló a vádlott által elkövetett cselekményt és a vádlott bűnösségét bizonyíthassa. A magánvádló valamennyi bizonyítási indítványát kellő indok nélkül az első fokú bíróság elutasította (helyszíni szemle, hangszakértő kirendelése stb.).

A büntető eljárás bírósági szakaszában az első fokú bíróság nem biztosította a magánvádló részére a 2017. május 10-ei tárgyaláson sértettet megillető jogokat. A sértettet betegsége, rosszulléte ellenére tanúként hallgatta ki, a tárgyalást ezen okból nem halasztotta el. Ezzel megsértette az indítványozó **emberi méltósághoz való alapvető jogát.**

c) Teljesen nélkülözte a magánvádló indítványozó pártatlan büntető eljáráshoz való jogát a Váci Járásbíróság d [redacted]ának eljárása, aki az első fokú ítélet kihirdetése után „magánszorgalomból” hivatalos feljegyzést készített a magánvádlónak és jogi képviselőjének állítólagos kávézásáról. (I/1 irat), amelyet az írásba foglalt ítéletben is megjelenített.

[redacted] a „Hivatalos feljegyzésében” - indítványozó szerint a pártatlanságát megszegve és hatáskörét túllépve - az alábbiakat rögzítette:

„A tárgyalást követően, kb 12 órakor a bírósági irodám ablakából észleltem, hogy a magánvádló és jogi képviselője a bírósággal szemben található [redacted] tart, a bírósággal szemben parkoló autóiuknál megállnak, beszélgetnek, majd a magánvádló beszáll a gépkocsijába s elhajt. A magánvádló jogi képviselője ezt követően még a kávézó melletti virágárus kínálatát vette szemügyre. A magánvádlón ezen alkalommal sem észleltem semmilyen rosszullét jelét. Vác, 2017. május 10.
[redacted]”

[redacted] fellebbezésben foglaltak ellenére az első fokú ítéletből ezeket nem törölte.

Ezek súlyosan sértik az indítványozónak a magánélethez és személyes adatok védelméhez való jogát, és - mivel a hivatalos feljegyzés készítése az ügy befejezését követően nyomozási bírói hatáskör

hiányában, a magánélettel kapcsolatos személyes adatok bírósági rögzítésével került sor – sérti az indítványozónak a tisztességes és pártatlan eljáráshoz való jogát is.

A fentiek mellett a vádlott védője által csatolt, **a magánvádlóra vonatkozó** – a magánvádló zaklatás miatti feljelentése alapján egy másik büntető ügyben **2011. szeptember 6-án évben készített pszichológiai** szakértői véleményt – mint a magánvádló magánéletére és személyi adataira vonatkozó okiratot sem lehetett volna felhasználni a magánvádló szavahihetőségének bíróság által történő kétségbe vonására a [redacted] elleni büntető ügyben **a szakértői meghallgatása, illetve a szakértői vélemény kiegészítése nélkül** a 2018. május 10-ei büntető tárgyaláson.

Az ügyben felhasznált szakértői vélemény sérti az indítványozónak a magánéletéhez és személyes adatok védelméhez való jogát, a tisztességes és pártatlan bírósági tárgyaláshoz való jog keretében.

Az Alkotmánybíróság a IV/2030/2017. sz. határozatában [17] utalt arra, hogy a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog tartalmát kitöltő részjogosítványai:

- a bírósághoz való fordulás joga,
- a tárgyalás igazságossága,
- a tárgyalás nyilvánosságának és a döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye,
- a törvény által létrehozott bíróság,
- a bírói függetlenség és pártatlanság követelménye,
- az ésszerű időn belüli elbírálás,
- a fegyveregyenlőség követelményének érvényesülése.

Az Alkotmánybíróság határozata szerint „[a] bírósághoz való fordulás alapvető joga nemcsak a beadványok előterjesztésének jogára szorítkozik, hanem a bírósági eljárásban a fél pozícióját biztosítja a személyeknek. A személyek alanyai, alakítói és nem tárgyai, »elszenvedői« a bírósági eljárásnak. Alkotmányban biztosított joguk van arra, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogaikat és kötelességeiket elbírálja (s ne csak az ezeket tartalmazó beadványról mondjon véleményt), és arra is, hogy lehetőséget kapjanak a bírósági döntés alapjául szolgáló tényállással és jogi kérdésekkel kapcsolatban nyilatkozataik megtételére.” {36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [92]}.

[19] A bírósághoz fordulás jogából következően tehát a bíróságok a kereseti kérelem valamennyi elemének érdemi megvizsgálására (a kereseti kérelem kimerítésére) kötelesek. A kereseti kérelem kimerítésének kötelezettsége azt a követelményt támasztja a bírói döntéssel szemben, hogy a bíróságok érdemi vizsgálat eredményeként az ítélet rendelkező részében rendelkezzenek a kereset, illetőleg viszontkereset valamennyi eleméről.

Jelen esetben indítványozó álláspontja szerint a büntető eljárásban nem érvényesült a magánvádló magánvádjával kapcsolatban a beadvány érdemi megvizsgálására, a bizonyítékok kimerítésére és ellenőrzésére vonatkozó bírósági kötelezettség. Ezért tisztességes eljárásról, tárgyalásról nem lehet beszélni.

Különösen kiemelten fontos a IV/2030/2017. sz. AB határozat 18-19. pontjaiban foglaltaknak a magánvádas büntető eljárásban való értelmezése, ahol a büntető jogi igény érvényesítése kizárólagosan a magánvádlóra van telepítve.

Az Alkotmánybíróság a IV/166/2018. AB határozatban a tisztességes eljárás tekintetében kiemelte:

[25] 1.2. A tisztességes eljárás (fair trial) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes {6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95.; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]}.

[26] Az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlata szerint egy eljárás tisztességességét mindig esetről estre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembe vételével. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság döntéseiben esetről esetre határozta meg a tisztességes eljárás által megkövetelt konkrét ismérveket [14/2002. (III. 20.) AB határozat, ABH 2002, 101, 108.; 15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 2002, 116, 118–120.]. Ettől függetlenül ugyanakkor nevesíteni lehet számos olyan

követelményt, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön {3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás

Az indítványozó az indítványában erre tekintettel részletezte azokat az eljárásban fellelhető eseményeket, amelyeknek együttes, összehatásából levonható az a következtetés, hogy a magánvádló által indított, [REDAKTORVA]

[REDAKTORVA] a bíró személye és a büntetőperben tett intézkedései által nem volt pártatlan; nem volt igazságos, mert a magánvádló bizonyítási indítványainak a bíróság nem tett eleget; a magánvádló terhére időszerűnek sem tekintendő.

Alapvető alkotmányossági kérdésként fogalmazható a fentiek kapcsán, hogy a magánvádas eljárásban a vádlott védője által a magánvádlóra vonatkozóan – viszontvád nélkül – a több mint 5 éve más büntető ügyben készített – a magánvádló szavahihetőségének kétségbe vonására előterjesztett pszichológai szakvélemény figyelembe vétele – **a szakvéleményt készítő meghallgatása és kiegészítése nélkül – tisztességes és igazságos eljárásnak tekintendő-e a bíróság részéről.**

Alapvető alkotmányossági kérdés az is, hogy a bíróság eljárása tisztességesnek és igazságosnak tekintendő-e olyan, a döntés meghozatala és az ítélet kihirdetésével, amely az ítélet kihirdetése után készített hivatalos feljegyzésben rögzített, a magánélettel kapcsolatban, a bíró által jogosulatlanul tett megfigyelés alapján tekint a bíró bizonyítéknak, **amelyet a bíró – egyoldalúan és jogosulatlanul szerzett bizonyítékául - a magánvádló szavahihetlenségének alátámasztására használ fel.**

Magánvádló indítványozó úgy véli, hogy a [REDAKTORVA] felmentését tartalmazó jogerős bírósági döntés meghozatala iránti I-II. fokú bírósági eljárások nélkülözték a tisztességes, pártatlan, igazságos és időszerű bírósági eljárás és döntés Alaptörvényben és nemzetközi egyezményben foglalt követelményeit.

Mindezekre tekintettel kérem a fentiekben kiegészített indítványok nyilvántartásba vételét és érdemi elbírálását.

Budapest, 2018. december 27.

